

La bona gent

El poeta mallorquí Joan Alcover, en una coneguda conferència de l'any 1904 en què defensava la humanització de l'art, explicava una anècdota divertida i significativa alhora. Diu que una noia amiga seva va sofrir una desil·lusió quan el seu xicot, en lloc d'obsequiar-la amb una crisantema, li va regalar un préssec. Ell prou li deia que trobava el préssec més perfumat, més bonic i més poètic que no pas aquella flor. Ella li responia: "Sí, però es menja".

Em va venir a la memòria fa uns dies mentre partia una ceba. Us heu fixat mai com és de bonic el bulb de la ceba, per dintre, amb aquelles corbes perfectes que dibuixen les fulles imbricades, allà engruixides i blanquíssimes? Pensava que, com tantes petites coses de la natura, ens passa per alt perquè, a més de donar-los un destí utilitari, potser no tenen un exterior prou atractiu segons els criteris convencionals.

I comparava aquesta bellesa, interior i no aparent, amb la de tantes persones que romanen ignorades, o si no potser a vegades menystingudes, perquè no tenen una aparença destacable —o no hi ha qui la faci destacar—, tot i ser indubtablement "útils", si és que podem dir-ho així, o més que útils benèfiques. Ningú no en pregona els mèrits, no són mai notícia si no és que un dia esdevenen víctimes d'alguna desgràcia, no surten com a exemple a la televisió, perquè no "fan bonic" o perquè no somouen el fons morbós que tants espectadors porten dins. I segurament, si en sabíem la història, si en coneixíem la humanitat, en quedariem admirats, sorpresa. No cal que en doni exemples. Per poc que hi pensem, tots en podríem anomenar entre les coneixences pròpies.

Quantes vegades no hem recordat, davant manifestacions fastuoses i ressonants, aquella persona autènticament bona i ignorada de la qual diríem: "Aquesta sí que es mereixeria un homenatge", "aquesta sí que l'haurien de fer santa"!

Permeteu-me, doncs, que aquestes ratlles siguin un modest elogi de la bona gent, una proclamació de la "santedat" de les persones anònimes que actuen en el món, en el nostre món quotidià, sense pensar en cap aparença ni cap reconeixement, sinó únicament obeint la pròpia consciència, la seva fina sensibilitat. ¿Vull dir amb això que són dones i homes perfectes, sense tara, inabastables com a model de vida? No, no, no és això. Deuen tenir limitacions, mancances, segurament defectes i caigudes, en aquesta barreja precisament humana de bé i de mal de què tots estem constituïts. Però han sabut i saben mantenir-se fidels a l'impuls que els aboca a pensar en els altres abans que en ells mateixos, a vegades amb sacrifici continuat i, no cal dir-ho, callat, quasi amagat per una aparença grisa o per un somriure serè.

Quan els mitjans d'informació ens presentin gent important, maca, sàvia, forta, rica, famosa, il·lustre, influent..., evoqueu si us plau la bona gent, la bona gent anònima que té la bondat, l'exquísita, fins i tot la "utilitat", al seu interior. Sense deixar d'admirar la flor, recordeu que podeu trobar bellesa en un préssec i fins a l'interior d'una ceba. No us semblaria just?

Joan Ruiz i Calonja

MR MARCS
RONÇANA

EMMARCACIONS

Ctra. Parets a Bigues, s/n. Km. 9,950
08187 STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Tel. 93 844 95 09
Mòbil 639 53 18 53